

en anden paa Spørgsmaalet om Restriktionerne, og kun det allermindste drejede sig om Forslaget om Ølskatten. Imidlertid takker jeg de ærede Ordførere for Venstre (Hedegaard) og det konservative Folkeparti (Drachmann) for deres Tilsagn om at ville være med til at gennemføre Lovforslaget.

Jeg skal rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg. Om end jeg ikke anser det for hensigtsmæssigt at optage en almindelig skattepolitisk Debat ved denne Løjlighed, er der dog visse af hans Udtalelser, jeg gerne ønsker at gøre et Par Bemærkninger til. Det ærede Medlem ankede over, at jeg havde nævnt den 25. April som en passende Grænse for denne Rigsdagssamling. Det ærede Medlem mente, det var temmelig vilkaarligt valgt. Det er det imidlertid ikke. Denne Dato har jeg nævnt under nogen Overvejelse som den Tid, der vilde forekomme mig passende til at gennemføre de ikke saa særdeles udviklede Lovforslag, der er tilbage i denne Rigsdagssamling. Jeg føler mig overbevist om, at med god Villie fra alle Sider — og det glæder mig, at det ærede Medlem ogsaa tilkendegav en saadan for sit og sit Partis Vedkommende —, tror jeg ikke, det tilbageværende Stof er mere, end at det kan gennemføres indenfor den Tid. Og saa er der jo dette, at jeg tvivler ikke paa, at Kongeparrets Sølvbryllup vil blive betragtet som en national Festdag her i Landet. Og Store Bededag er jo Helligdag, og saa er der Lørdag mellem Store Bededag og Søndag. Der kommer altsaa nogle Dage, som vil danne en ret betydelig Afbrydelse af Rigsdagsarbejdet og paa den anden Side danner en naturlig Grænse for Arbejdet, hvis man beslutter sig til at slutte den 25. Det ærede Medlem mente, at de nye Ændringsforslag, som jeg havde bebudet til Luksustoldlovforslaget, skulde kunne blive en væsentlig Hindring for Gennemførelsen i saa kort Tid. Ja, jeg kan jo ikke her udtale mig om disse Ændringsforslag, men de bliver meget lidt udviklede og bliver væsentlig af fiskal Karakter, saa jeg tror ikke, de vil kræve saa særdeles langvarige Overvejelser. Der til kommer, at naar disse Tilføjelser til Luksustoldlovforslaget ikke er optaget i Forslaget, har det jo en ganske bestemt Hensigt, den samme, der laa til Grund for den Hurtighed, hvormed selve Luksustoldlovforslaget oprindeligt blev gennemført, at man skal gennemføre den Art fiskale

Toldsatser meget hurtigt, thi lader man dem ligge paa Rigsdagens Bord blot nogle Dage, vil det modvirke Lovforslagernes Hensigt, nemlig den at skaffe Penge ind i Statskassen, idet der fra Frilagre, Frihavn o. s. v. vil blive indført betydelige Kvantiteter af saadanne Varer. Man er derfor forlængst i andre Lande kommet ind paa den Praksis at gennemføre saadanne Lovforslag omtrent fra den ene Dag til den anden; det lykkedes mig med Hensyn til Lovforslaget om Luksustold, og jeg haaber ogsaa, det skal lykkes med disse Ændringsforslag, de kræver i sig selv en meget hurtig Behandling.

Det ærede Medlem mente, at dette Ministeriums Skattepolitik stod i Tilfældighedernes Tegn. Jeg kan for saa vidt gøre det ærede Medlem en Indrømmelse, som jeg kan sige ham, at de kriseagtige Forhold, hvorunder vi har levet i de sidste Aar, og hvorunder vi til Dels endnu lever, nødvendiggør en Skattepolitik, som maa være af meget opportunistisk Art, i høj Grad nødvendiggør Hensyntagen til de øjeblikkeligt foreliggende Forhold, ikke mindst de i Øjeblikket foreliggende finansielle Forhold. Naar det ærede Medlem, der har været Medlem af Rigsdagen en lang Aarrække og deler de fleste af sine politiske Erfaringer med mig, vil tænke tilbage paa de Skattelove, der er behandlet i tidligere Aaringer, i Tiden omkring 1908 eller i 90'erne, vil det ærede Medlem let se en iøjnefaldende Forskel. Da var der en vis Stabilitet i Indtægterne af de forskellige Skattearter, i det hele taget en vis Stabilitet i Statens Indtægter og ogsaa en vis Stabilitet i Statens Udgifter. I Stedet derfor er vi kommet ud for en voldsom Bølgegang baade i Indtægterne og i Udgifterne, en Bølgegang, man naturligvis fra Ledelsens Side vil søge at dæmpe saa meget som muligt, men som beror paa Forhold, ingen som helst Regering kan magte, og hvor man derfor fra det ene Aar til det andet, ja, undertiden fra den ene Maaned til den anden, kan komme til at staa overfor Nødvendigheden af Ændringer i Beskatningen, Nødvendigheder, som er af finansiell Art, eller som paatvinger sig paa anden Maade. Denne Periode er derfor ikke Tiden til en saadan systematisk Gennemarbejdelse af hele Skattematerialet som den, det ærede Medlem ønskede, det maa, hvis det skal have noget som helst praktisk Resultat, vente til bedre, det vil sige til roligere Tider. Forholdene er alt for urolige i handelspolitisk og i finansiell Henseende og paa alle mulige Omraader til, at man med Udsigt til Held kan udkaste Planerne til, hvad jeg vilde kalde et